Familierechtbank Antwerpen (afd. Mechelen), 16 februari 2017
16/758/B

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR – Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Geen schending openbare orde

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP – Pas de volation de l'ordre public

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, MF8- kamer, rechtsprekend in familiale zaken, wijst het volgende vonnis :

A.R. nr. 16/758/B

Inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing d.d. 25 augustus 2016 van de FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij deze weigerde om de huwelijksakte naar Marokkaans recht van verzoekers te erkennen, beroep ingesteld door :

- de heer **J.D.** van Marokkaanse nationaliteit, geboren te […] (Marokko) op […], wonende te 2800 Mechelen, […]
- mevrouw **J.E.**, zonder gekend beroep, van Marokkaanse nationaliteit, geboren te […] (Marokko) op […], wonende op een niet nader bepaald adres te Marokko, die uitdrukkelijk keuze van woonst doet op het adres van haar raadsman meester Philippe Janssens

verzoekers,

beiden hebbende als raadsman meester Philippe Janssens, advocaat te 2060 Antwerpen, Duboisstraat 43.

Gelet op het verzoekschrift namens de heer J.D. en mevrouw J.E., neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 22 september 2016;

Gezien de kennisgeving bij gerechtsbrief van 22 september 2016;

Gezien de stukken neergelegd door de heer J.D. en mevrouw J.E;

Gezien de stukken neergelegd door de procureur des Konings, met name het informatiedossier […] en de bijkomende stukken neergelegd ter zitting van 2 februari 2017;

Gehoord in raadkamer op de zitting van 15 december 2016 de heer J.D., bijgestaan door zijn raadsman;

Gehoord ter zitting van 2 februari 2017 mevrouw E. CRAMPE, parketjurist, in haar negatief advies.

1. Voorwerp van de vordering

Het beroep van de heer J.D. en mevrouw J.E, zoals geformuleerd in het verzoekschrift, strekt ertoe het negatief advies van de Procureur des Konings van 1 augustus 2016 ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren en te zeggen voor recht dat de stad Mechelen dient over te gaan tot erkenning van het buitenlands huwelijk van verzoekers zoals voltrokken op 11 augustus 2015 te […] (Marokko).

Ter zitting van 15 december 2016 verklaart de heer J.D. bij monde van zijn raadsman, dat een materiële vergissing in het verzoekschrift is geslopen en wijzigt hij zijn vordering in de zin dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken om de buitenlandse huwelijksakte van verzoekers te erkennen.

2. Advies van het Openbaar ministerie

Het openbaar ministerie adviseert ter zitting van 2 februari 2017 de buitenlandse huwelijksakte van verzoekers niet te erkennen en verwijst naar haar schriftelijk advies aan de FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken dd. 1 augustus 2016.

3. Beoordeling

1. Verzoekers zijn op 11 augustus 2015 in het huwelijk getreden te […] (Marokko). Op 23 november 2015 heeft mevrouw J.E. via de Belgische ambassade een aanvraag ingediend om op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 een visum gezinshereniging te bekomen.

Op 25 augustus 2016 heeft de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, de aanvraag van een visum gezinshereniging afgewezen.

De reden van weigering kan als volgt worden samengevat :
- verzoekers hebben een schijnhuwelijk afgesloten;
- het huwelijk wordt niet erkend in België;
- dit huwelijk opent geen recht op gezinshereniging en bijgevolg wordt aan mevrouw J.E. een visum van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geweigerd.

2. Het beroep wordt ingesteld overeenkomstig artikel 21 juncto artikel 27 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (hierna WIPR genoemd).

Inderdaad is de rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgesloten indien de Dienst Vreemdelingenzaken weigert de geldigheid van een huwelijksakte te erkennen; in artikel 27 §1 WIPR heeft de wetgever immers in een procedure bij de gewone hoven en rechtbanken voorzien (R v V, 25 september 2007, nr. 1.960, R v V 23 oktober 2007, nr. 2970, *T. Vreemd.,* 2008, 215, noot Walleyn, L).

3. De erkenning van buitenlandse authentieke akten wordt beheerst door artikel 27 §1 WIPR, dat stipuleert :
"Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21".

Artikel 21 WIPR bedoelt de openbare orde-exceptie, die het mogelijk maakt om een bepaling van buitenlands recht te weigeren indien dit leidt tot een resultaat dat onverenigbaar is met de openbare orde.

De verwijzing naar de nationale wet van de betrokkenen gebeurt steeds onder voorbehoud van de Belgische internationale openbare orde.

Artikel 146bis van het burgerlijk wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Het huwelijk is onverenigbaar met de openbare orde indien het artikel 146bis van het burgerlijk wetboek niet respecteert.

4. Het openbaar ministerie weerhoudt volgende elementen als indicaties voor een schijnhuwelijk:
- er is een groot leeftijdsverschil tussen de echtgenoten, met name 13 jaar,
- zij leerden elkaar in augustus 2013 in Marokko kennen, en onderhielden vervolgens telefonische contacten. Alzo zou de relatie "telefonisch" ontstaan zijn;
- de heer J.D. en mevrouw J.E. zagen elkaar pas terug in augustus 2015, huwden op 11 augustus 2015 en op 17 augustus 2015 keerde de heer J.D. reeds terug naar België. Sedertdien zagen zij elkaar niet meer;
- er vond geen huwelijksfeest plaats;
- uit het interview van J.E. blijkt dat zij weinig persoonlijke gegevens over haar partner kent.
- de heer J.D. kan geen andere foto's van zijn echtgenote voorleggen, dan deze van de 'hotowa' (d.i. het uitwisselen van ringen en kennismaking met de familie);
- het huwelijk werd niet geconsumeerd.

5. De rechtbank is van oordeel dat de verklaringen van partijen in grote lijnen overeenstemmen.

Uit hun verklaringen en de stukken van het dossier blijkt dat ze elkaar op een trouwfeest in augustus 2013 leerden kennen, vervolgens op het strand gingen wandelen en alzo nader kennis maakten. Er is vervolgens geen fysiek contact meer, maar hun relatie groeit telefonisch. Ze besluiten om te huwen in augustus 2015.

De heer J.D. reist dan naar Marokko, vraagt toestemming aan haar vader. Zij huwen op 11 augustus 2015. Aansluitend vindt er een 'hotowa' plaats waarop ringen worden uitgewisseld en de families kennis maken. De heer J.D. reist vrijwel onmiddellijk terug af naar België.

De heer J.D. en mevrouw J.E. zagen elkaar vervolgens niet meer en het huwelijk werd niet geconsumeerd. Zij hielden contact via Whatsapp.

In augustus 2016 reisde de heer J.D. opnieuw naar Marokko en verbleef hij samen met mevrouw J.E. op hotel.

6. Uit de verklaring van de ex-echtgenote van de heer J.D. en de vaststelling van de politie, alsook ter terechtzitting van 15 december 2016 is gebleken dat de heer J.D. zeer erg begaan is met zijn professionele bezigheden en steeds aan het werk is en daarbuiten weinig doet.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat mevrouw J.E. weinig persoonlijke zaken over de heer J.D. weet. Uit het interview van mevrouw blijkt wel dat zij veel weet over zijn professionele activiteit, zijnde de hoofdbezigheid van de heer J.D.

Aan de hand van de whatsappgesprekken die worden bijgebracht, kan worden vastgesteld dat de heer J.D. en mevrouw J.E. op regelmatige basis (niet dagelijks, doch wel zeer frequent) contact onderhouden. Zij ontwikkelden een eigen taal, die voor buitenstaanders moeilijk te verstaan is, doch de door de politie aangezochte vertaler/tolk begrijpt eruit dat het inderdaad een vriendelijke communicatie tussen de heer J.D. en mevrouw J.E. betreft. De tolk maakt eruit op dat de gesprekken gaan over *"henzelf, hoe ze zich voelen, gezondheid, lichamelijke pijntjes/kwaaltjes, moeilijke internetverbindingen, koopjes zoals kledingstukken, wensen van goede nachtrust, het school lopen, dat men elkander heeft gebeld doch dat er niet werd opgenomen, chauffage dat niet hersteld raakt, bede om te reageren als er geen reactie op een bericht is, dat zij van elkander houden, D.J. zijn werk, vragen hoe het met de familie gaat, ..."*
Men kan volgens de vertaler/tolk "concluderen dat er wederzijdse interesses, sympathieën en gevoelens zijn" (cfr. navolgend pv ME.L8.001278/2017 dd. 16 januari 2017).

7. Alhoewel er een aantal merkwaardige elementen zijn in onderhavig dossier, dient aldus besloten te worden dat de heer J.D. en mevrouw J.E. eerlijke en overeenstemmende verklaringen aflegden omtrent hun huwelijk. Voortgaande op de bevindingen van de door de politie aangestelde vertaler/tolk blijkt uit hun heel eigen communicatie dat er wederzijdse interesses, sympathieën en gevoelens zijn.

De rechtbank is van oordeel dat in casu niet kan worden gesteld dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet zou gericht zijn op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

De rechtbank oordeelt dat er in casu onvoldoende ernstige indicaties zijn dat het huwelijksinstituut werd misbruikt om de Belgische wetten inzake verblijf te ontduiken.

Het beroep van verzoekers wordt dan ook gegrond verklaard.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK

Vermeldende de toepassing van de artikelen 2, 34, 36, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en van de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Gelet op het negatief advies van mevrouw E. Crampe, parketjurist, op de zitting van 2 februari 2017;

Ontvangt het verzoek en verklaart dit gegrond als volgt;

Zegt voor recht dat het huwelijk, naar Marokkaans recht, van de heer J.D. en mevrouw J.E. dd. 11 augustus 2015 in overeenstemming is met het Belgisch recht, de Belgische en internationale openbare orde.

Vernietigt de weigeringsbeslissing d.d. 25 augustus 2016 van de FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken en zegt voor recht dat voormelde huwelijksakte naar Marokkaans recht in België dient erkend te worden;

Laat de kosten van het geding ten laste van verzoekers.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting door de MF8-kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen op zestien februari tweeduizend zeventien.

Aanwezig:
G. Van den Brande, alleenzetelend rechter,
het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-verbaal van de zitting,
K. Stock, griffier.